



یکشنبه ۳۱ مرداد ۱۴۰۰

۲۹۴۵

رسانا

خبرنامه رسمی سندیکای صنعت برق ایران

حمیدرضا صالحی در گفت و گو با پایگاه خبری اتاق ایران

برنامه وزیر پیشنهادی نیرو در امتداد نگاه‌های سابق در این وزارتخانه است

وزارت نیرو باید ۸۰ درصد امور را به بخش خصوصی واگذار کرده و از تصدی‌گری فاصله بگیرد؛ اما برنامه‌های وزیر پیشنهادی این نگرانی را ایجاد می‌کند که همان رویکردهای قبلی تداوم یابند.



حمیدرضا صالحی رئیس کمیسیون انرژی اتاق ایران با بیان اینکه وزیر جدید نیرو در شرایطی کاندید اداره این وزارتخانه شده که تداوم رویکردهای غلط از گذشته تا امروز در این وزارتخانه هزینه‌های فراوانی را بر کشور تحمیل کرده است، می‌گوید: متأسفانه آثار زیان‌بار این وضع را در تابستان امسال دیدیم و پیش‌بینی می‌شود کمبود برقی که به صورت میراث‌وار به ما رسیده و علت عمده آن عدم سرمایه‌گذاری در سال‌های گذشته بوده، در سال آینده هم گریبان‌گیر ما باشد.

صالحی با ارزیابی برنامه‌های گزینه پیشنهادی وزارت نیرو

فهرست

- ۱. جای خالی دیپلماسی آب در برنامه وزیر پیشنهادی نیرو..... ۲
- ۲. تجارت کمرنگ ایران و افغانستان؛ سرمایه‌گذاری مشترک در اولویت باشد..... ۳
- ۳. تولید نیروی خورشیدی در اروپا رکورد زد..... ۳
- ۴. پیشنهادهای پارلمان بخش خصوصی برای سیاست‌گذاری اقتصادی در دولت سیزدهم.... ۴
- ۵. اقتصاد جهان کی از دست کرونا راحت می‌شود؟..... ۵
- ۶. مهلت ارائه اظهارنامه مالیاتی باز تمدید شد ... ۵
- ۷. کارآمدی و اعتماد مردمی پایه دولت قوی ۶
- ۸. حرکت بنگاه‌ها به سمت نوآوری؛ چیستی و چگونگی؟..... ۷
- ۹. بررسی طرح مجلس برای تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار..... ۸

ادامه از صفحه قبل

می‌افزاید: در حوزه انرژی و آب با مشکلات مختلفی مواجه هستیم و باید بینیم برنامه‌های آقای محرابیان، وزیر پیشنهادی تا چه حد می‌تواند منجر به کاهش این نگرانی‌ها شود. به اعتقاد من برنامه‌های ایشان و آنچه قرار است ظرف ۴ سال آینده دنبال کند تا حدودی در تداوم همان نگاه‌های قبلی است. به همین دلیل این نگرانی را ایجاد می‌کند که مبدا با توجه به عدم تغییر پارادایم و نگرش در حوزه انرژی همان مسیری را برویم که در گذشته هم رفته‌ایم.

رئیس کمیسیون انرژی اتناق ایران به پیشنهادات بخش خصوصی برای بهبود عملکرد وزارت نیرو پرداخته و ادامه می‌دهد: پیشنهادات بخش خصوصی این است که وزارت نیرو اجازه دهد از ظرفیت‌هایی که در حوزه انرژی در بخش خصوصی ایجاد کردیم کمال بهره را ببریم. اجازه دهد اقتصاد انرژی در جای خودش بنشیند و اجازه دهد نهادهای رگولاتوری درست و صحیحی ایجاد شوند تا بتوانند از ظرفیت‌هایی که در کشور داریم نهایت استفاده را ببریم.

او تأکید می‌کند: رعایت این نکات هم می‌تواند ظرفیت نیروگاه‌های ناتمام موجود را با اصلاح ساختار اقتصاد انرژی به سرانجام برساند و در یک سال آینده این نیروگاه‌ها را به اتمام برساند و هم می‌تواند نیروگاه‌های نیازمند تعمیر و ترمیم را به مدار برگرداند. از طرفی هم با اصلاح ساختار اقتصاد انرژی و فعالیت نهادهای بالادستی در حوزه انرژی مثل بورس انرژی که یک نهاد مترقی است

و می‌تواند این نگرانی‌ها را کم کند، هم به سمت بهینه‌سازی مصرف به ویژه مصرف صنایع خواهیم رفت و هم اینکه منابع خوبی از سمت صنعت به حوزه تولید انرژی وارد خواهد شد. این راهی است که به نظر می‌رسد در حوزه برق باید در پیش گرفت. صالحی درباره رویکردهای ضروری در حوزه آب نیز می‌گوید: در حوزه آب وزیر پیشنهادی نیرو با مشکلات بزرگی از جمله بحث مدیریت منابع آب روبرو است. متأسفانه در این حوزه به خصوص در بخش کشاورزی سیاست‌های پوپولیستی زیادی داشتیم. ما از حفاظت از منابع اصلی و رودخانه‌های کشور فاصله گرفتیم. نوع نگاه به سدها باید تجدید نظر شود تا بتوانیم از منابعمان به خوبی استفاده کنیم. وزیر جدید باید برای سواستفاده از منابع زیرزمینی فکری کند. او در نهایت توصیه می‌کند: از آنجا که خوشبختانه در بخش خصوصی هم در حوزه برق و هم در حوزه آب ظرفیت‌های بسیار بزرگی در این چهل سال ایجاد کردیم؛ وزیر نیرو تا جایی که می‌تواند باید از این ظرفیت استفاده کرده و امور را به بخش خصوصی واگذار کند. باید ۸۰ درصد از امور وزارت نیرو به بخش خصوصی واگذار شود. وزیر نیرو با این نگاه می‌تواند تمرکز اصلی خود را بر راهبردها و سیاست‌ها و حفظ منابع و استراتژی‌ها متمرکز کرده و از تصدی‌گری فاصله بگیرد. بهر حال بخش خصوصی کشور آماده است تا در کنار ایشان بتوان برای حل مشکلات وارد شود. صالحی درباره توان بخش خصوصی برای

سرمایه‌گذاری لازم در حوزه تولید انرژی هم می‌گوید: اگر نهاد رگولاتوری به درستی در جای خود بنشیند و دولت از تصدیگری فاصله بگیرد و اجازه دهد بخش خصوصی و سرمایه‌گذاران وارد شوند و با مصرف‌کنندگان برق و مخصوصاً مصرف‌کنندگان تجاری و صنعتی بزرگ قراردادهای چندجانبه بلندمدت منعقد کنند، درآمدهایی که از این ناحیه ایجاد می‌شود را می‌توان صرف احداث نیروگاه‌های جدید کرد. دولت اگر ورود نکند خیلی از کارها بهتر انجام می‌شود. صنعت برق در همه جای دنیا صنعت ثروتمندی است اما در ایران با نگاه بسته و سرکوب‌گر و انحصارگر دولتی، صنعت برق به این جا رسیده است. ورود دولت در این در این سال‌ها باعث شده فرصت‌ها را از دست بدهیم.

در گفتگو با مهر مطرح شد:

جای خالی دیپلماسی آب در برنامه وزیر پیشنهادی نیرو
یک کارشناس حوزه آب با اشاره به نقاط ضعف برنامه وزیر پیشنهادی نیرو، بر لزوم در نظر گرفتن مصالح اجتماعی و فرهنگی در مدیریت منابع آبی تأکید کرد.

حجت میان‌آبادی در گفتگو با خبرنگار مهر با اشاره به لزوم همگرایی بخش‌های مختلف دولت در بحث‌های زیربنایی و منابع آبی گفت: اهمیت این مسأله حتی از ارائه و نقد برنامه‌ها هم بالاتر است و وزرای نیرو، جهاد کشاورزی و صمت و همچنین رئیس سازمان محیط زیست که هنوز معرفی نشده است باید از هماهنگی کاملی برای پیش‌برد برنامه‌های کشور در حوزه منابع آب برخوردار باشند. این کارشناس حکمرانی آب ادامه داد: یک نگرانی جدی این است که این همگرایی وجود نداشته باشد و مثل دوره‌های قبل این وزارتخانه‌ها به شکل مجزا و جزیره‌ای کار کنند. اگر هم هماهنگی بیشتری در این دولت قرار است وجود داشته باشد اما در برنامه وزرا دیده نشده است.

وی در نقد برنامه وزیر پیشنهادی نیرو گفت: تقریباً دو سوم این برنامه کلی‌گویی و تکرار اسناد بالادستی است و راهبردها و مشکلات سختی با هم ندارند. کارشناس ارشد حوزه مدیریت منابع آبی در ادامه گفت: بزرگترین نقطه ضعف این برنامه در حوزه آب این است که این برنامه همچون گذشته، تکرار نگرش شکست‌خورده و اشتباه‌سالیان گذشته، یعنی نگاه صرفاً مهندسی به منابع آبی است. یعنی همان نگاهی که بیش از هفت دهه است در حوزه آب تکرار می‌شود.

عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس در تبیین این نگرش در مدیریت آب گفت: نگاه مهندسی یعنی قانونگذار مصالح اجتماعی و فرهنگی را در نظر نگیرد و به آب به مثابه یک کالا که فقط دارای منافع اقتصادی است نگاه کند و سیاستگذاری انجام دهد. وی با تأکید به اینکه نباید نگاه به آب صرفاً بر اساس سود و زیان اقتصادی باشد، افزود: ما به طور جدی معتقد هستیم آب در کنار ارزش اقتصادی

تولید نیروی خورشیدی در اروپا رکورد زد

عرضه نیروی خورشیدی در اتحادیه اروپا طی ماههای ژوئن و ژوئیه رکورد بالایی جدیدی در سال ۲۰۲۱ ثبت کرد و سهمش از کل برق تولیدی در این منطقه به ۱۰ درصد رسید.

به گزارش ایسنا، آمار اندیشکده اقلیمی مستقل امبر نشان داد ۲۷ کشور عضو اتحادیه اروپا جمعا ۳۹ تراوات برق از پنلهای خورشیدی در ماههای ژوئن و ژوئیه تولید کردند که بالاتر از ۱۰.۹ تراوات در سال ۲۰۱۸ بود.

با افزایش تولید و استفاده از پنلهای خورشیدی، رکوردهای جدیدی در هشت کشور اتحادیه اروپا از جمله اسپانیا و آلمان به ثبت رسید. با این حال مجموع تولید برق از انرژی خورشیدی در اتحادیه اروپا همچنان پایینتر از زغال سنگ است که در ماههای ژوئن و ژوئیه سهم ۱۴ درصدی داشت.

کمیسیون اروپا در راستای بسته سیاستهای اقلیمی، اصلاح مقررات انرژی تجدیدپذیر را پیشنهاد کرده که تعیین می کند این بلوک با چه سرعتی باید استفاده از منابعی مانند انرژی خورشیدی، بادی و زیست توده را افزایش دهد. یک هدف داخلی برای اتحادیه اروپا برای افزایش سهم انرژیهای تجدیدپذیر از مجموع مصرف به ۴۰ درصد تا سال ۲۰۳۰ در مقایسه با ۲۰ درصد در سال ۲۰۱۹ تعیین شده است.

آمار امبر نشان داد آلمان بزرگترین سهم را از تولید نیروی خورشیدی در این منطقه داشت که از ۱۱.۵ تراوات به ۱۳.۴ تراوات رسید و ۱۷ درصد از کل برق تولید شده در این کشور در تابستان سال

غنی، رئیس جمهوری افغانستان شد درباره تعامل و همکاریهای مشترک گفت و گو کردیم ولی دوباره این امر نتیجهای نداشت و سطح همکاری مشترک افزایش پیدا نکرد یا حداقل آن چیزی نشد که در تجارت بین دو کشور انتظار آن را داشتیم.

عدم افزایش سطح تجارت و همکاری مشترک در شرایطی است که دو کشور همسایه هستند و می توانند به خوبی از مزیت و پتانسیل های یکدیگر استفاده کنند. فعالان اقتصادی ایران می توانند در افغانستان کالا تولید کنند یا حتی تولیدکنندگان این کشور کالاهای خود را به ایران صادر کنند.

در تمام این سالها ایران میهمان نواز خوبی بوده است و همیشه افغانها در ایران مورد احترام بودند. در حال حاضر که طالبان قدرت را به دست گرفته است در مصاحبه و صحبت هایشان می شنویم که می خواهند سطح مبادلات تجاری خود را با کشورهای اسلامی و همسایه افزایش دهند و تأکید کردند که این رویه به نفع کشورهای مسلمان و همسایه است. البته معلوم نیست که گفته های عنوان شده را می خواهند عملیاتی کنند یا خیر؛ و اگر بخواهند در این مسیر حرکت کنند ایران پتانسیل خوبی در همکاری و سرمایه گذاری در افغانستان دارد و البته به شرط اینکه امنیت جانی و رفاه سرمایه گذاران ایرانی از سوی طالبان تأمین شود.

طی سالهای گذشته میزان تجارت رسمی ایران و افغانستان بسیار ناچیز بوده و این امر برای دو کشوری که قرابت فرهنگی دارند بسیار نامناسب است. البته مبادلات غیر رسمی و قاچاق بین دو کشور وجود دارد که امیدوارم این امر شکل رسمی به خود بگیرد و سطح همکاریها ضمن شفاف شدن، پررنگ تر شود.

کشور افغانستان هم زبان و هم مذهب با ایران است و از سالهای دور، دو کشور ارتباط عاطفی با یکدیگر داشتند و ایران همواره ثابت کرده که به کشور و مردم افغانستان علاقه مند است و در حوزه روابط انسانی بارها کمک شده تا مشکلات آنها به حداقل برسد. در حوزه بازرگانی و تعامل تجاری مشترک با ایران، مسئولان دولت افغانستان بارها اظهار علاقه کردند و نویدهایی هم در همکاری مشترک دادند. لذا تشویق به همکاری با این کشور همسایه باعث شد که اتاق مشترک و تخصصی ایران و افغانستان در ایران ایجاد شود تا تجار ایرانی در شرایط بهتری بتوانند موضوعات بازرگانی و همکاریهای اقتصادی را دنبال کنند. از این رو هیأت های مختلفی از کشور افغانستان به ایران آمدند تا تعریف درستی از روابط مشترک صورت گیرد اما با وجود اشتیاق هایی که به نظر می رسید، همکاریها از صحبت و وعده تجاوز نکرد.

زمانی که حامد کرزای، رئیس جمهوری افغانستان شد دوباره موضوع همکاریهای مشترک با ایران مورد تأکید قرار گرفت. بر این اساس اتاق مشترک بازرگانی را در افغانستان ایجاد کردیم تا زمینه ارتباط تجاری بین ایران و افغانستان فراهم شود و تجار دو کشور بتوانند همکاری کنند.

در این اتاق هیأتی از تجار افغان را گرد هم آوردیم تا بتوان وعده های داده شده را عملیاتی کرد. برای آنکه اتاق مشترک در افغانستان رونق بگیرد تلاش های گسترده ای انجام شد و حتی بنده نسبت به تأمین امکانات برای آن اقدام کردم اما باز هم هیچ همکاری صورت نگرفت و عملاً زحمتهای کشیده شده بی نتیجه ماند. حال معلوم نیست که تجار افغان مخالف روابط مشترک بودند یا دولت های سابق و اسبق. در این میان بنده زمانی که اشرف



یادداشت علاء میرمحمد صادقی، نایب رئیس اتاق مشترک ایران و افغانستان

تجارت کمرنگ ایران و افغانستان؛ سرمایه گذاری مشترک در اولویت باشد

میرمحمد صادقی معتقد است: فعالان اقتصادی ایران می توانند در افغانستان کالا تولید کرده و سرمایه گذاری کنند یا حتی تولیدکنندگان این کشور کالاهای خود را به ایران صادر کنند.

مرکز پژوهش‌های اتاق ایران منتشر کرد
**پیشنهاد‌های پارلمان بخش
 خصوصی برای سیاست‌گذاری
 اقتصادی در دولت سیزدهم**
 برنامه پیشنهادی اتاق ایران درباره سیاست‌گذاری
 اقتصادی در دولت سیزدهم منتشر شد پیش از
 این اولویت‌های اصلی اقتصادی، در قالب سه
 بسته پیشنهادی به دولت ارائه شده است.



چند دهه اخیر به‌ویژه ده سال اخیر با تورم بسیار بالا، رکود اقتصادی و اشتغال‌زایی بسیار پایین و بی‌کیفیت و گسترش فقر و نابرابری مواجه است و معمولاً سیاست‌گذار اقتصادی با اتخاذ سیاست‌های مُسکن‌گونه، علاج ریشه‌ای مشکلات را به آینده موکول کرده است. برون‌رفت از این شرایط نیازمند اصلاحات اساسی در سیاست‌گذاری‌ها و ساختارها است. البته اقتصاد در حرف اولویت اول کشور است اما نه سیاست داخلی و نه سیاست خارجی در خدمت حل مشکل اقتصادی نیست.

در بخشی از این گزارش عنوان‌شده: دیدگاه‌های واقع‌گرایانه‌ای درباره خودکفایی و حمایت‌زا تولید داخل وجود ندارد. دیدگاه‌های کنونی موجب شده تا سهم ایران از اقتصاد جهانی نسبت به ۴۰ سال قبل نصف شده و در حال حاضر جایگاه کشور به انتهای زنجیره ارزش آسیایی (تأمین‌کننده انرژی و مواد اولیه) تقلیل یابد.

همچنین تصریح‌شده: نگاه نظام‌مند، علمی و همه‌جانبه به مسائل اقتصادی کشور وجود ندارد و مردم و فعالان اقتصادی، تاوان آزمون‌وخطای سیاست‌گذاری انواع نحل‌های فکری را می‌دهند. از یک‌سو اختلال‌های قیمتی، تخصیص منابع را به‌شدت مخدوش کرده است و منشاء شکل‌گیری انواع گروه‌های رانت‌جو و فسادهاست و از سوی دیگر، به آثار غیراقتصادی سیاست‌گذاری‌های اقتصادی، وقعی نهاده نمی‌شود.

این گزارش، با تشریح وضع موجود، راه‌حل‌ها را در سه حوزه «ثبات بخشی به اقتصاد و ارتقای سطح اعتماد فعالان بخش خصوصی»، «درمان کم‌رشدی تولید به‌عنوان عامل کوچک شدن سفره مردم و سهم ایران از اقتصاد جهانی»، «بهبود تقاضای مؤثر در اقتصاد با گسترش تأمین اجتماعی و هدفمندسازی برنامه‌های حمایتی» ارائه کرده و معتقد است که درهم‌تنیدگی

این سه راهکار سبب می‌شود که امکان اصلاح یکی بدون اصلاح هم‌زمان موارد دیگر میسر نباشد. بر این اساس، برنامه پیشنهادی اتاق ایران به دولت جدید در سه بسته سیاستی به شرح زیر ارائه‌شده است.

الف) بسته ثبات بخشی به اقتصاد و ارتقای سطح اعتماد فعالان بخش خصوصی
 ب) بسته اصلاح نظام قاعده‌گذاری با تأکید بر حمایت از سرمایه‌گذاری مولد
 ج) بسته حمایت از خانوارها و بهبود تقاضای مؤثر در اقتصاد

با عنایت به آنکه در زمان تدوین گزارش، اقتصاد کشور دچار مشکلات ساختاری متعددی است که سابقه هم‌زمانی این مشکلات در کشور و احتمالاً در کشورهای دیگر، کم‌سابقه است. مهم‌ترین راهکار حمایت و مانع‌زدایی از تولید و اشتغال، حضور با منطق و قدرتمند دولت در طراحی و مقررات‌گذاری بازارها و هم‌زمان خروج دولت از تصدی‌گری و قیمت‌گذاری در اقتصاد است.

لذا اتاق ایران، هم‌زمان با ارائه سه بسته پیشنهادی خود تأکید کرده است، درک چرایی و راه‌های برون‌رفت از این شرایط ضروری است. از این‌رو، داشتن جسارت در انتخاب یک تیم اقتصادی متخصص و هماهنگ از ضروریات اصلی پیش‌روی دولت جدید است. اجرای اصلاحات اشاره‌شده، بدون مخالفت ذینفعان نخواهد بود. البته در این مسیر دشوارترین کار دولت جدید بازگردان امید به مردم برای بهبود وضعیت اقتصادی و اعتماد به سیاست‌گذاران است.

گروه‌های ذینفعی که طی این سال‌ها از عدم شفافیت و چندنرخ‌بودن‌ها بهره‌گرفته‌اند، قطعاً به مخالفت با این‌گونه طرح‌ها خواهند پرداخت که لازم است دولت جدیدی که قصد اصلاحات اقتصادی دارد آماده مقابله با این موضوع باشد.

پذیرش منطق اصلاحات و همچنین تحمل دشواری‌های احتمالی که در کوتاه‌مدت روی می‌دهد توسط عموم مردم و کارشناسان شرط کافی برای موفقیت است و از این‌رو، دشوارترین کار دولت جدید بازگردان امید به مردم برای بهبود وضعیت اقتصادی و اعتماد به سیاست‌گذاران است.

در این گزارش درباره ریشه مشکلات از نگاه اتاق ایران عنوان‌شده: چند مشکل کلیدی وجود دارد که عدم توجه به آن‌ها و عدم رفع آن‌ها موجب شده است تا مشکلات اقتصادی کشور تداوم یابد و به‌رغم روی کار آمدن دولت‌ها با گرایش‌های گوناگون جناحی و فکری، اقتصاد کشور قابلیت استفاده مؤثر از مزیت‌های بالقوه خود مانند نیروی انسانی جوان و اغلب تحصیل‌کرده، منابع نفت و گاز فراوان، ظرفیت غنی معدنی، حجم بازار گسترده داخلی و پیرامونی و موقعیت ژئوپلیتیکی کم‌نظیر نداشته باشد:

- ۱- فقدان اجماع در الگوی اداره اقتصاد کشور
 - ۲- فقدان اجماع درباره اولویت‌های کشور
 - ۳- دیدگاه‌های غیر واقع‌گرایانه درباره خودکفایی اقتصادی
 - ۴- فقدان نظام‌مند، علمی و همه‌جانبه به مسائل اقتصادی کشور
 - ۵- ناهماهنگی بین دستگاه‌های اصلی سیاست‌گذاری اقتصادی و پخش بودن قدرت اجرایی در شوراهای عالی متعدد
 - ۶- فقدان ترکیب خردمندان از دولت و بخش خصوصی در اقتصاد کشور
 - ۷- استفاده از درآمدهای نفتی برای پوشش ناکارآمدی‌های مدیریتی.
- اتاق ایران در این گزارش راهکاری پیشنهادی خود را برای بهبود وضعیت سیاست‌گذاری اقتصادی در کشور ارائه کرده است.

به گزارش ایسنا، در پی شیوع مجدد ویروس کرونا در پیک پنجم، مهلت ارائه اظهارنامه مالیاتی اشخاص حقوقی و صاحبان املاک اجاری به مدت یک ماه تمدید شد و این مهلت از ۳۱ تیر ماه به ۳۱ مردادماه سال جاری تغییر کرد.

در ادامه با تصمیم ستاد ملی کرونا مبنی بر تعطیلی سراسر کشور از تاریخ ۲۵ تا ۳۱ مرداد ماه سال ۱۴۰۰، تمدید مجدد زمان ارائه اظهارنامه‌های مالیاتی از سازمان امور مالیاتی پیگیری و با این توضیح همراه شد که این زمان مجدد تمدید نمی‌شود زیرا، زمان اصلی ارائه اظهارنامه مالیاتی اشخاص حقوقی و صاحبان املاک اجاری طبق قانون، ۳۱ تیر ماه بوده که این مهلت تمدید شده است و مجدد تمدید نمی‌شود.

اما اکنون، ستاد ملی کرونا طی مصوبه‌ای اعلام کرد که به دلیل تعطیلات اخیر، مهلت تسلیم اظهار نامه مالیاتی یک هفته تمدید شد و آخرین مهلت در این زمینه تا پایان ۷ شهریور سالجاری است. این در حالی است پیش از این روز یکشنبه ۳۱ مردادماه، آخرین مهلت برای تسلیم اظهارنامه مالیاتی تعیین شده بود.

بنابراین، اشخاص حقوقی و صاحبان املاک اجاری برای پرداخت مالیات یک هفته دیگر فرصت دارند که برای بهره مندی از مشوق‌های قانونی نرخ صفر و یا هر نوع تسهیلات دیگر باید اظهارنامه مالیاتی خود را به صورت الکترونیکی از طریق درگاه ملی مالیات به آدرس WWW.INTAMEDIA.IR ارسال و مالیات خود را پرداخت کنند.

از سوی دیگر، مؤدیان مالیاتی در صورت عدم پرداخت مالیات و یا حسب مورد عدم تسلیم اظهارنامه مالیاتی در مهلت مقرر، مشمول جرایم قانونی خواهند شد.



مهلت ارائه اظهارنامه مالیاتی باز

تمدید شد

درحالی‌که پیش از آخرین فرصت اشخاص حقوقی و صاحبان املاک اجاری برای پرداخت مالیات تا پایان امروز بود اما با تصویب ستاد ملی کرونا، به دلیل تعطیلی‌های اخیر این مهلت یک هفته دیگر نیز برای بار دوم تمدید شد.

اقتصاد جهان کی از دست کرونا راحت می‌شود؟

انتظار می‌رود تا پایان امسال بیشتر اقتصادهای بزرگ به وضعیت قبل کرونای خود برگردند.

۶- هند

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه چهارم سال

۲۰۲۱

۷- استرالیا

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه نخست سال

۲۰۲۲

۸- سوییس

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه نخست سال

۲۰۲۲

۹- کانادا

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه دوم سال

۲۰۲۲

۱۰- انگلیس

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه دوم سال

۲۰۲۲

۱۱- فرانسه

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه سوم سال

۲۰۲۲

۱۲- اسپانیا

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه سوم سال

۲۰۲۳

۱۳- عربستان

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه نخست سال

۲۰۲۴

به گزارش ایسنا، سازمان توسعه و همکاری اقتصادی در گزارشی با اشاره به شیوع کرونا در جهان نوشت: ویروس کرونا تقریباً به مدت ۱.۵ سال جلوی حرکت رو به جلوی ماشین اقتصاد را گرفت اما اکنون با وجود آنکه کووید-۱۹ به طور کامل ریشه کن نشده، روند احیای اقتصادی آغاز شده است. به گفته این سازمان، چین و ترکیه تنها کشورهایی بوده اند که در سال ۲۰۲۰ به سطح پیش از آغاز همه گیری بازگشته اند. همچنین عربستان و آرژانتین دو کشوری از اعضای سازمان هستند که انتظار می‌رود دیرتر از سایر کشورها به سطح تولید ناخالص داخلی پیش از آغاز همه گیری بازگردند.

۱- چین

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه دوم سال

۲۰۲۰

۲- ترکیه

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه سوم سال

۲۰۲۰

۳- آمریکا

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه دوم سال

۲۰۲۱

۴- ژاپن

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه سوم سال

۲۰۲۰

۵- آلمان

زمان پیش بینی شده برای رسیدن به اندازه اقتصادی قبل کرونا: سه ماهه چهارم سال

۲۰۲۱



حسین سلاح‌ورزی، نایب رئیس اتاق ایران

کارآمدی و اعتماد مردمی پایه دولت قوی

اگر دولت سیزدهم می‌خواهد اقتصاد ایران را از بحران عبور دهد، برای این کار نیازمند دولت قوی است و باید اعتبار را به نهاد دولت برگرداند.

موضوع یادداشت قبلی درباره ضرورت برگرداندن اعتبار به نهاد دولت بود. در آن نوشته یادآور شدم که اعتبار و اهمیت نهاد دولت در دولت‌های قبلی به دلایل گوناگون از دست‌رفته یا از اعتبارش کاسته شده بود.

همچنین تأکید شد با توجه به روش و منش و گرایش سیاسی رئیس دولت سیزدهم و ترکیب سیاسی مجلس و نیز قوه قضاییه در شرایط حاضر احتمال برگشت اعتبار از دست‌رفته دولت بیشتر شده و اگر این اتفاق نیفتد اداره کشور سخت‌تر خواهد شد.

اما بازگشت اعتبار به نهاد دولت و نیز فعالیت یک دولت کارآمد که افکار عمومی آن را دولت قوی بدانند الزام‌هایی دارند و بدون شناخت و رعایت نمی‌توان به چنین دولت مقتدری رسید. این الزام‌ها کدامند و این شعار آقای رئیسی در جریان مبارزه انتخاباتی که می‌خواهد دولت

قوی داشته باشیم چگونه محقق خواهد شد؟ واقعیت این است که برخلاف برخی دیدگاه‌ها و باور برخی از سیاست‌ورزانی که پایه تحلیلی آن‌ها در مورد هر رخداد امروز و فردا، مخالف خوانی با دولت آقای روحانی است و با این نگاه که صرفاً وجود فردی مثل آقای رئیسی برای دولت قوی کفایت می‌کند، تشکیل دولت قوی روند آسانی نخواهد داشت. کارآمدی در مسیر تحقق شعارهای رئیس‌جمهور سیزدهم و انجام دادن وظایف و تکالیفی که قانون اساسی بر دوش دولت نهاده است اصلی‌ترین الزام برای تشکیل و ادامه کار یک دولت قوی است.

برخی ساده‌انگاران می‌خواهند کارآمدی را به برخی رفتارهایی که رئیس‌جمهور قبلی انجام نمی‌داده است تقلیل دهند و تصورشان این است که به‌طور مثال رفتن پی‌درپی رئیس دولت به میان شهروندان همان کارآمدی است که روحانی از آن غفلت کرده است. برخی کارآمدی را در به کار گرفتن اقتدار در برخورد با گروه‌های اجتماعی و اقتصادی منتقد خلاصه کرده و می‌خواهند نهاد دولت و دولت سیزدهم را به بیراهه کشیده و کارآمدی را مساوی برخورد مقطعی و مصداقی مثلاً با گران‌فروش‌ها نشان دهند. به گمان این گروه از سیاستمداران که اتفاقاً تریبون هم در اختیار دارند، شهروندان ایرانی آن‌قدر ساده‌اند که با این نوع برخوردهای احتمالی، دولت سیزدهم را دولت قوی فرض خواهند کرد. بدیهی است که برخورد قاطع با هر گروه اجتماعی، هر گروه و جمعیت سیاسی و یا رسانه‌ها و تریبون‌هایی که در مسیر اجرای قانون سنگ‌اندازی می‌کنند و اتهام آن‌ها در نهادهای قضایی و نیز نزد افکار

عمومی اثبات‌شده است به شکل گرفتن دولت قوی کمک می‌کند اما اگر رسم و روش این باشد که به بهانه قاطعیت راه انتقاد بسته شود مردم سره از ناسره را تشکیل داده و دولت قوی در ذهن آن‌ها نهادینه نخواهد شد.

رئیس دولت سیزدهم تا اینجای کار و از زمانی که در میدان رقابت قرار گرفت نشان داده است این ترفندهای بی‌فایده و نیز صاحبان چنین باورهایی را خوب می‌شناسد و در دام نمی‌افتد. کارآمدی دولت معنایش این است که در نتیجه فعالیت‌های قانونی و در چارچوب اختیارات و وظایف نهاد دولت و البته اجرایی کردن وعده‌های رئیس دولت، شهروندان به لحاظ مادی در پله‌ای بالاتر از دوره قبلی بایستند و از نظر ذهنی آسایش و آرامش را احساس کنند. به‌عنوان یک نمونه‌ای بسیار با اهمیت، اگر شهروندان احساس کنند برآیند تصمیم‌های دولت به ثبات بیشتر قیمت‌ها و نوسان کمتر در نرخ تورم و صیانت از قدرت خرید آن‌ها منجر شده و این‌یک روند ادامه‌دار است، باور می‌کنند دولت قوی بر سر کار است.

کارآمدی دولت پس از راستی آزمایشی‌های واقعی ذهنیت کلی جامعه و شهروندان و نیز گروه‌های مؤثر مثل روشنفکران، نویسندگان، استادان دانشگاه‌ها و نیز فعالان اقتصادی و نهادهای بالایی خود را نشان خواهد داد.

آقای رئیسی گفته‌اند از هر گفت‌وگوی دیپلماتیک که به منافع ایران آسیب نزند و به رفع تحریم‌های اقتصادی کمک کند استقبال خواهد کرد و یا در شعارهای انتخاباتی گفته است نرخ تورم را کاهش خواهد داد و تأکید کرده است برای حل مسائل راه‌حل دارد. حالا

اگر در میدان عمل این شعارها را اجرا کرده و در هر گام اصولی که برمی‌دارد به شهروندان گزارش دهد آن‌ها باور می‌کنند دولت قوی شکل گرفته است.

بنابراین اگر دولت سیزدهم می‌خواهد اقتصاد ایران را به‌مثابه یکی از اصلی‌ترین پایه‌هایی که کشور را قوام و دوام می‌دهد از بحران عبور دهد و برای این کار نیازمند دولت قوی است باید اعتبار را به نهاد دولت برگرداند و نیز کارآمدی را با اجرایی کردن شعارهایش و به دست آوردن اعتماد شهروندان اثبات کند.

شهروندان ایرانی از برخوردهای جناحی - سیاسی و دعوای درون طیف‌های هر جناح به‌ویژه جناحی که حالا دولت را در اختیار دارد خسته‌اند و آقای رئیسی نشان داده است نمی‌خواهد فرصت به‌دست‌آمده را به این کارها اختصاص دهد و این داستان‌های تلخ را ادامه دهد.

حقیقت این است که دولت قوی نیاز ایران امروز است و همان‌طور که یادآور شدم دولت نیرومند تنها با کارآمدی و جلب اعتماد عمومی تبلور عینی و ذهنی پیدا خواهد کرد.

بر پایه تجربه سال‌ها فعالیت در نهادهای کارآفرینی و کارفرمایی و تبادل نظر با بزرگ‌ترین فعالان اقتصادی و نیز با اقتصاددانان موجب شده آشنایی نسبی مناسبی با تنگناها به دست آورده‌ام که علاقه‌مندم آن‌ها را در قالب این دسته از نوشته‌ها برای استفاده دولت سیزدهم انتشار دهم.

در این نوشته‌ها باهدف عبور دادن اقتصاد کشور از شرایط سخت امروز تلاش خواهیم کرد نخست به مسائل اساسی و راهبردی درباره ضرورت

حرکت بنگاه‌ها به سمت نوآوری؛ چیستی و چگونگی؟ دولت با اعتماد و حمایت از بنگاه‌های بخش خصوصی، موانع بر سر راه فعالیت بنگاه‌ها را بردارد تا آنها به سمت نوآوری و ارتقای تکنولوژیک در شرایط رقابتی حرکت کنند.



و فناوری ریاست جمهوری در حمایت از واحدها و بنگاه‌های نوآور، تشکیل کانون‌های هماهنگی دانش، صنعت و بازار، فعالیت مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری، راه‌اندازی واحدهای نوآوری در صنایع و تفاهم‌نامه‌هایی که بین بنگاه‌های اقتصادی و دانشگاه‌ها منعقد می‌شود؛ اشاره کرد.

اگرچه سیاست‌های حمایتی به منظور رشد نوآوری و ارتقای سطح تکنولوژی می‌تواند باعث پایداری بنگاه‌ها به ویژه در شرایط نامطلوب و بی‌ثباتی اقتصادی شود و قدرت تولید و بهره‌وری را افزایش می‌دهد، اما این سیاست‌ها باید دارای مقتضاتی باشد که نهایتاً منجر به تقویت اقتصاد دانش‌بنیان، کارآفرینی، تعمیق تکنولوژیک، انباشت دانش و ایجاد ارزش افزوده اقتصادی در شرایط رقابتی شود.

بررسی‌ها نشان می‌دهد سیاست‌های حمایتی دولتی در این مسیر با وجود دستاوردهایی که به همراه داشته، همراه با خطاهایی در سیاست‌گذاری و اجرا بوده که ضروری است جهت استفاده بهینه از منابع و حمایت اصولی از نوآوری و کارآفرینی مورد آسیب‌شناسی قرار گیرد. به عنوان نمونه اعطای امتیازات و تسهیلات بدون بررسی کارشناسی منجر به شکل‌گیری شرکت‌های کاذب تحت عنوان دانش‌بنیان، ایجاد رانت و رقابت بنگاه‌ها برای دستیابی به این تسهیلات دولتی بدون هیچ گونه انباشت دانش، تعمیق تکنولوژی و... شده است. حمایت‌ها و تسهیلات ویژه همچنین باعث شده نوآور و دانش‌بنیان بودن تبدیل به پوششی برای فرار مالیاتی و دریافت وام‌های کم بهره و یا مجوزی برای واردات از سوی برخی شرکت‌ها شود.

براساس سیاست‌های اشتباه در مواردی، مرجع تشخیص و ارزیابی سطح نوآوری در بنگاه‌ها و ارزیابی دانش‌بنیان بودن محصولات از تخصص و تجربه کافی در این زمینه برخوردار نبوده و ارزیابی‌های سلیقه‌ای

واحدهای نوآور و دانش‌بنیان‌های واقعی را از لیست حمایتی خارج کرده و شرکت‌هایی که چندان آورده و تولید دانشی نداشته‌اند را مورد انواع و اقسام حمایت‌ها قرار داده است. اما راهکار رفع چنین خطاهایی در مسیر حمایت از نوآوری در بنگاه‌ها چیست؟

ایجاد هم‌افزایی در اکوسیستم کارآفرینی دستیابی به نوآوری و اقتصاد دانش‌بنیان بدون هماهنگی بخش‌های مختلف اکوسیستم نه تنها قابل تحقق نیست؛ بلکه ممکن است با خروج از مسیر اصلی به اهداف مورد نظر منجر نشود. تجربه سال‌های اخیر نشان داده تنها سیاست‌گذاری، صدور مجوز شرکت دانش‌بنیان، حمایت و ایجاد مراکز رشد برای ترویج کارآفرینی و نوآوری کافی نیست و ممکن است به بیراهه برود.

توسعه اقتصاد دانش‌بنیان نیازمند نگاه سیستمی و فراهم بودن زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی، قوانین و مقررات، وجود ساختارهای اداری و مالی مناسب است. حمایت‌های دولتی تنها در صورت هماهنگ بودن اجزاء حیاتی اکوسیستم نوآوری است که می‌تواند منجر به نتیجه مطلوب شود.

پیش زمینه سیاست‌گذاری و حرکت صحیح در مسیر توسعه اقتصاد دانش‌بنیان در نظر گرفتن همه اجزای اکوسیستم نوآوری و کارآفرینی است. هر گونه ضعف و ناهماهنگی در بین اجزای کلیدی این اکوسیستم و عدم تعامل مناسب بین بخش دولتی و خصوصی و نهادهای زیرمجموعه، تأثیر منفی خود را در مسیر دستیابی به اهداف خواهد گذاشت و منجر به انحراف منابع و حمایت‌ها خواهد شد.

خطای دولت و سیاستگذار در بسیاری مواقع این است که تنها چند عنصر از عناصر اصلی اکوسیستم کارآفرینی و نوآوری را مخاطب قرار داده و از بقیه اجزاء حیاتی غافل شده است. از همین رو ارتباط و تعامل

سازنده بین اجزای تأثیرگذار در اکوسیستم در بسیاری از موارد برقرار نبوده و اقدامات جزیره‌ای و بدون برنامه، روند پیشرفت اقتصاد نوآور در کشور را کند کرده است. اشتباه اینجاست که دولت معتقد است می‌توان با اعطای تسهیلات و ایجاد دفاتر و مراکز... کارآفرینی و نوآوری را گسترش داد.

اما اگر دولت به جای اصرار بر ایجاد نهادها و دفاتر تحت عنوان فناوری و نوآوری، زمینه‌های ارتباط و تعامل نهادها و دستگاه‌های تأثیرگذار را فراهم کند، با اعتماد و حمایت از بخش خصوصی و سازمان‌ها و نهادهای این بخش، زمینه‌های ایجاد رقابت را برای بنگاه‌ها ایجاد کند، در جهت تسهیل شرایط ارتباطات و تعاملات بین‌المللی و حذف موانع نهادی و قانونی بر سر راه فعالیت بنگاه‌ها پیش برود، شاخص‌های محیط کسب و کار را بهبود ببخشد و زمینه‌های انحصار را از بین ببرد، بنگاه‌ها ناچار به حرکت به سمت نوآوری و ارتقای تکنولوژیک در شرایط رقابتی می‌شوند.

در همین راستا ضروری است نهادهایی همچون معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، صندوق نوآوری و شکوفایی، پارک‌های علم و فناوری، دانشگاه‌ها، وزارت علوم، فراپورس، مراکز رشد، صندوق‌های پژوهش و فناوری، معاونت‌های مربوط به نوآوری در وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی از یک طرف و بخش خصوصی و سازمان‌های فعال از جمله سازمان ملی کارآفرینی، کمیسیون‌های نوآوری و اقتصاد دانش‌بنیان فعال در اتاق‌های بازرگانی، سرمایه‌گذاران خطرپذیر، صندوق‌های VC، استارت‌آپ‌ها، شتاب‌دهنده‌های فعال و واحدهای نوآوری بنگاه‌ها، براساس سیاست‌های کلان در تعامل و ارتباط تنگاتنگ و هماهنگ باشند و به موازات یکدیگر در دو بخش دولتی و خصوصی در جهت هم‌افزایی در اکوسیستم نوآوری و کارآفرینی به پیش بروند.

دبیر ستاد مبارزه با کروناى شهر فرودگاهی امام خمینی(ره):

انجام تست کرونا برای مسافران واکسینه اجباری شد

تهران- ایرنا- سرپرست اداره کل ایمنی و تضمین کیفیت شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره) گفت: مسافران واکسینه برای ورود به ایران باید تست منفی پی. سی. آر (PCR) داشته باشند و داشتن برگ سلامت هنگام ورود به ایران برای همه مسافران اجباری است.



«محمد رضا سیف» روز یکشنبه در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی ایرنا درباره اینکه آیا مسافران واکسینه شده که از مبداء اروپا، کانادا و غیره وارد کشور می‌شوند هم نیاز به انجام تست پی. سی. آر دارند، افزود: شیوع سویه کرونا دلتا موجب شده است که انجام تست و اثبات قطعی عدم ابتلا به کرونا برای افراد واکسینه هم اجباری باشد.

وی ادامه داد: بر اساس آخرین اطلاعیه هوانوردی، از روز گذشته همه مسافران ورودی به ایران حتی اگر واکسینه شده و کارت واکسن هم داشته باشند حتما باید پاسخ تست منفی کرونا را داشته باشند. دبیر ستاد مبارزه با کرونا شهر فرودگاهی بیان داشت: سویه جدید دلتا ناشناختگی خود را دارد و با توجه

متن کامل

در ادامه این جلسه، طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب‌وکار با حضور نایب‌رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی و وزیر پیشنهادی اقتصاد در دولت سیزدهم، مورد بررسی قرار گرفت؛ طرحی که توسط مجلس تهیه شده و قرار است به عنوان ماده ۷ مکرر به قانون اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی ملحق شود. این طرح اکنون برای نظرخواهی در اختیار کمیسیون بهبود محیط کسب‌وکار و رفع موانع تولید قرار گرفته است. احسان خاندوزی در ادامه با اشاره به اینکه این طرح قرار است در صحن علنی مطرح شود و فعالان بخش خصوصی می‌توانند نظرات خود را در مورد این طرح ارائه کنند. (متن این طرح را اینجا بخوانید)

در ادامه، حاجی‌پور از تهیه گزارشی در معاونت کسب‌وکار اتاق تهران در مورد ایرادات و اشکالات فنی و آیین‌نامه‌ای سامانه صدور و تمدید کارت بازرگانی خبر داد و گفت: بررسی‌ها نشان می‌دهد که ایرادات عدیده‌ای در فرآیند صدور و تمدید کارت بازرگانی وجود دارد. برای طرح این مشکلات، گزارشی آماده کرده‌ایم که ابتدا در این کمیسیون و سپس در سایر مراجع از جمله شورای گفت‌وگو طرح خواهیم کرد تا تصمیماتی برای رفع این ایرادات اتخاذ شود. محمد رضا نجفی‌منش نیز خواستار تسریع در آماده‌سازی این گزارش شد تا پس از استقرار وزیر جدید صنعت، معدن و تجارت به وی ارائه شود.

در ادامه مقرر شد اعضای کمیسیون نظرات خود را در مورد برنامه راهبردی کمیسیون ارائه کنند تا پس از نهایی شدن نسبت به اجرای آن اقدام شود.

دومین نشست کمیسیون «بهبود محیط کسب‌وکار و رفع موانع» تولید اتاق بازرگانی تهران برگزار شد

بررسی طرح مجلس برای تسهیل صدور مجوزهای کسب‌وکار

در دومین نشست کمیسیون «بهبود محیط کسب‌وکار و رفع موانع تولید» از دور تازه فعالیت کمیسیون‌های مشورتی اتاق بازرگانی تهران، نقشه راه و برنامه‌های راهبردی این کمیسیون مورد بحث و بررسی قرار گرفت. همچنین طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب‌وکار که هم‌اکنون در کمیسیون اقتصادی مجلس مطرح و قرار است به عنوان ماده ۷ مکرر به قانون اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی الحاق شود، برای بررسی در دستور کار کمیسیون قرار گرفت.

اعضای کمیسیون «بهبود محیط کسب‌وکار و رفع موانع تولید» بازرگانی اتاق تهران در دومین نشست خود نسبت به تلاش برای احیای سه‌جانبه‌گرایی در حوزه تامین اجتماعی و مشکلات بخش خصوصی در این حوزه توافق کردند. آنها در این جلسه به بحث و تبادل نظر در مورد برنامه‌ها و ماموریت‌های این کمیسیون در دور دوم فعالیت کمیسیون‌های مشورتی اتاق تهران پرداختند.

در آغاز این نشست، محمدرضا نجفی‌منش، رئیس این کمیسیون، با اشاره به اینکه بخشی از فعالیت‌های این کمیسیون در دوره‌های گذشته به حل مشکلات بیمه‌ای و مشکلات ناشی از مواجهه این سازمان با فعالان بخش خصوصی معطوف بوده، عنوان کرد که شایسته است کمیسیون در این دوره تمرکز بیشتری را به احیای سه‌جانبه‌گرایی و بازاریابی شورای عالی تامین اجتماعی داشته باشد تا مشکلات بخش خصوصی در این حوزه به طور ریشه‌ای حل شود.

هومن حاجی‌پور، معاون کسب‌وکار اتاق تهران به این نکته اشاره کرد که پیش از احیای شورای عالی تامین اجتماعی، لازم است نماینده اتاق ایران در هیات امنای سازمان تامین اجتماعی فعال شود. در حال حاضر اعضای اتاق‌ها با سیاست‌های سازمان تامین اجتماعی دچار مشکل هستند و در چنین شرایطی، ضرورت دارد که تغییر نماینده اتاق در هیات امنای تامین اجتماعی مورد پیگیری قرار گیرد.

علیرضا میربلوک، عضو هیات مدیره خانه صنعت، معدن و تجارت نیز تاکید کرد که اولویت ویژه کمیسیون در دوره آتی، تغییر ترکیب مدیریت سازمان تامین اجتماعی و حضور بخش خصوصی در این ترکیب باشد. پس از طرح این نظرات، برنامه‌ها و اهداف این کمیسیون در دو سال آینده به بحث و بررسی گذاشته شد. از جمله این برنامه‌ها، پایش فضای کسب‌وکار و رفع موانع و چالش‌های فعالان اقتصادی در حوزه‌های قانون کار، بیمه و تامین اجتماعی و مالیات، پیگیری اجرای ماده ۲ و ۳ قانون بهبود مستمر فضای کسب‌وکار، تعامل با مرکز آموزش اتاق در راستای معرفی دوره‌های آموزشی متناسب با کسب‌وکارها، بررسی نماگرهای شاخص سهولت کسب‌وکار و تلاش برای ارتقای رتبه ایران، پیگیری روند تصویب، بازنگری، به‌روزرسانی، اصلاح، تغییر در قوانین مرتبط با فضای کسب‌وکار و همچنین مطالبه‌گری از دولت در پابندی به قراردادهای و اجرای تعهدات خود به بخش خصوصی از جمله این برنامه‌ها بود که مورد توافق اعضا قرار گرفت.

راز موفقیت شرکت Compass از زبان مدیرعامل و موسس شرکت

کار بیشتر در زمان کمتر

شرکت‌ها وقتی بزرگ می‌شوند - به لحاظ تعداد کارکنان و حجم واحدهای سازمانی - انجام یک پروژه یا طرح جدید در آنها با «پیچیدگی» همراه می‌شود. هر کدام از مدیران یا اعضای تیم هدایت پروژه، مسوولیت کار را متوجه دیگری می‌داند یا منتظر اقدام نفر بعدی است. این سردرگمی مانع «فعالیت بیشتر در زمان کمتر» می‌شود. برای اداره مقتدرانه ابر شرکت، الگوی تازه‌ای وجود دارد.

روشی به نام نقطه مفرد پاسخگویی (Single Point of Accountability-SPOA) را برای حل مستقیم این چالش‌ها پیاده‌سازی کردیم. این ایده به طور فریبنده‌ای ساده و به شکل شگفت‌آوری قدرتمند است. برای کمک به شما در جهت عملی ساختن نقش SPOA در سازمان‌تان، اجازه دهید ابتدا بگوییم که این مفهوم از کجا به وجود آمده و وجه تمایز آن با سایر ساختارهای شناخته‌شده پاسخگویی چیست.

وقتی فهمیدم مشکلی در کار است

همان‌طور که سازمان‌مان از ۱۲ نفر کارمند در یک

همه می‌خواهند کارهای بیشتری را در زمان کمتری انجام دهند. با این وجود هنوز وقتی افراد با یکدیگر همکاری می‌کنند، غالباً با مجموعه‌ای از مشکلات مشترک روبه‌رو می‌شوند: سردرگمی درباره اینکه چه کسی مسوول چه چیزی است؛ اصطحاک میان گروه‌ها یا واحدهای مختلف سازمان؛ موانعی که پیشرفت را کاملاً متوقف می‌کنند. ما در شرکت Compass - شرکتی فعال در حوزه فناوری‌های املاک و مستغلات که من آن را رهبری می‌کنم و اکنون بزرگ‌ترین کارگزاری مستقل در این حوزه در آمریکاست - با موفقیت



شهر به ده‌ها هزار آژانس املاک و کارمند که به بیش از ۳۰۰ شهر در آمریکا خدمات می‌دهند، رشد کرد، متوجه شدم که افراد وقت بیشتری صرف می‌کنند که بفهمند چه کاری باید انجام دهند و در واقع زمان کمتری را برای انجام کارهایی که نتیجه می‌دهد، صرف می‌کنند. پیچیدگی‌های شرکت چند برابر شد، کارمندان به شکل فزاینده‌ای به صورت تخصصی کار می‌کردند و بیشتر پروژه‌ها نیازمند مشارکت چند واحد با اولویت‌های متعدد می‌شدند. در نتیجه سرعت و پیشرفت ما کاهش یافته بود، اما کمی طول کشید که بفهمیم دقیقاً چرا همین چیزی در حال وقوع است.

یکی از بزرگ‌ترین موانع ما طی مکالمه روزمره من با دو نفر از همکارانم از گروه حقوقی و گروه مالی برایم آشکار شد. ما در حال مذاکره برای آغاز شراکتی با یک شرکت دیگر بودیم و من درباره آخرین وضعیت شرایط این معامله درخواست اطلاعات کردم. پیش از این چند بار از طریق ایمیل در این باره پرس‌وجو کرده بودم، اما هر بار پاسخ شفافی دریافت نکردم. بنابراین وقتی هر سه نفر ما فرصت کنار هم بودن در یک اتاق را پیدا کردیم، مستقیماً پرسیدم: «وضع چطور پیش می‌رود؟ هنوز شرایط شراکت را نهایی نکردید؟» یکی از آنها گفت: «ما در حال پس و پیش رفتن هستیم، اما انتظار داریم به زودی پاسخ قطعی را دریافت کنیم.»

من که به دلیل فقدان جزئیات ناامید شده بودم، گفتم: «ما چه کسی است؟ من متوجه نمی‌شوم چه کسی مشخصاً در حال انجام چه کاری است؟» سکوت کوتاهی برقرار شد. آن‌طور که مشخص شد هر کدام از آنها فکر می‌کرد طرف مقابل پاسخ خواهد داد. در طول پروژه، تمایل آنها به

حفظ فضای مشارکت باعث شده بود مسائل را به یکدیگر ارجاع دهند. پروژه از زمان‌بندی خود عقب افتاده بود چون هیچ یک از کارمندان مسوولیت پیش بردن پروژه را به صورت فردی بر گردن خود نمی‌دید. آنها اغلب منتظر ایمیل یکدیگر بودند که این مساله تنگناها و تاخیرهای غیرضروری ایجاد می‌کرد.

این وضعیت چند چیز را برای من روشن کرد. اول اینکه این مساله اشتباه آنها نبود - این اشتباه من بود که هنوز سیستم پاسخگویی قابل‌قبولی را ایجاد نکرده‌ام. دوم اینکه این مساله تنها در اینجا نبود؛ این مساله از صدها راه در کل شرکت در حال وقوع بود. برای اینکه شراکت با آن شرکت را به سرانجام برسانیم، من یکی از آن دو کارمند را موظف ساختم که به شکل فردی برای تکمیل و نهایی ساختن این پروژه مسوول باشد. پس از این، ما این معامله شراکت را ظرف یک هفته نهایی ساختیم. از آن روز تا به حال در سازمان از رویکرد SPOA استفاده می‌کنیم.

SPOA چطور کار می‌کند؟

برای هر پروژه‌ای که نیازمند مشارکت چند گروه است، ما یک نفر را موظف می‌سازیم نقطه مفرد پاسخگویی (SPOA) در رابطه با پروژه باشد. آن فرد مسوول پیش بردن پروژه، از بین بردن موانع، شفاف‌سازی نقاط ابهام، محول کردن وظایف و حل مشکلات است. البته که نیازی نیست آن فرد انجام کل پروژه را خود بر عهده بگیرد، بلکه باید اطمینان حاصل کند که پروژه انجام و تکمیل می‌شود و مسوولیت‌های همه افراد گروه شفاف و مشخص است و هر زمان که کسی اطلاعاتی از آخرین وضعیت پروژه خواست، فرد مشخص شده به عنوان نقطه مفرد پاسخگویی (SPOA) شخصی خواهد بود

گوشه به گوشه ایران؛ «باغ شیخ» اهواز



ISNA PHOTO